

**PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE
REPUBLIKE HRVATSKE I VIJEĆA MINISTARA REPUBLIKE ALBANIJE O
UZAJAMNOJ POMOĆI U SLUČAJU KATASTROFA I VELIKIH NESREĆA,
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

Zagreb, lipanj 2012.

PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I VIJEĆA MINISTARA REPUBLIKE ALBANIJE O UZAJAMNOJ POMOĆI U SLUČAJU KATASTROFA I VELIKIH NESREĆA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Hrvatske i Vijeća ministara Republike Albanije o uzajamnoj pomoći u slučaju katastrofa i velikih nesreća sadržana je u članku 140. stavku 1. Ustava Republike Hrvatske ("Narodne novine", broj 85/2010 – pročišćeni tekst).

II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTIĆI

Sporazum između Vlade Republike Hrvatske i Vijeća ministara Republike Albanije o uzajamnoj pomoći u slučaju katastrofa i velikih nesreća rezultat je zajedničke želje za daljnjim promicanjem i produbljivanjem zajedničke suradnje i uzajamnog pružanja pomoći u katastrofama.

U odnosima između Republike Hrvatske i Republike Albanije ovaj Sporazum predstavlja element daljnjeg unaprjeđenja i produbljivanja međusobne suradnje.

Osnovni cilj donošenja ovoga Zakona je da se na prikladan način urede pitanja suradnje i uzajamnog pružanja pomoći u katastrofama, uvjeti suradnje u prevenciji katastrofa te ostali oblici suradnje na tom području.

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE PREDLAŽU UREDITI ZAKONOM

Ovim Zakonom potvrđuje se Sporazum između Vlade Republike Hrvatske i Vijeća ministara Republike Albanije o uzajamnoj pomoći u slučaju katastrofa i velikih nesreća kako bi njegove odredbe u smislu članka 141. Ustava Republike Hrvatske ("Narodne novine", broj 85/2010 – pročišćeni tekst) postale dio unutarnjeg pravnog poretka Republike Hrvatske.

Sporazumom između Vlade Republike Hrvatske i Vijeća ministara Republike Albanije o uzajamnoj pomoći u slučaju katastrofa i velikih nesreća uređena su pitanja pružanja uzajamne pomoći u katastrofama na državnom području jedne od ugovornih stranaka, uvjeti suradnje u prevenciji katastrofa, te suradnja u područjima uzajamnog obavješćavanja o prijetećim katastrofama, nastalim katastrofama i njihovim posljedicama, suradnja u području obrazovanja i obuke u zaštiti, spašavanju i pružanju pomoći te razmjena znanstvenih i tehničkih informacija važnih za zaštitu od katastrofa.

IV. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU OVOG ZAKONA

Provedba ovoga Zakona ne zahtijeva osiguranje dodatnih financijskih sredstva u Državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Temelj za donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku nalazi se u članku 159. Poslovnika Hrvatskoga sabora i to u drugim osobito opravdanim državnim razlozima. Naime, polazeći od zajedničke želje za produbljivanjem dvostranih odnosa i suradnje između Republike

Hrvatske i Republike Albanije na području zaštite od prirodnih i tehničko-tehnoloških katastrofa, cijeni se da postoji interes Republike Hrvatske za što skorije okončanje svih potrebnih postupaka za stupanje Sporazuma na snagu, a time i stvaranje formalno-pravnih uvjeta za učinkovitu provedbu svih oblika suradnje predviđenih Sporazumom.

S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojim država i formalno izražava spremnost da bude vezana već potpisanim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da se u ovoj fazi postupka, u pravilu, ne mogu vršiti izmjene ili dopune teksta međunarodnog ugovora, predlaže se ovaj prijedlog Zakona raspraviti i prihvatiti po hitnom postupku, objedinjavajući prvo i drugo čitanje.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I VIJEĆA MINISTARA REPUBLIKE ALBANIJE O UZAJAMNOJ POMOĆI U SLUČAJU KATASTROFA I VELIKIH NESREĆA

Članak 1.

Potvrđuje se Sporazum između Vlade Republike Hrvatske i Vijeća ministara Republike Albanije o uzajamnoj pomoći u slučaju katastrofa i velikih nesreća, potpisan u Dubrovniku, dana 7. listopada 2011. godine, u izvorniku na hrvatskom, albanskom i engleskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Sporazuma iz članka 1. ovoga Zakona, u izvorniku na hrvatskom jeziku glasi:

SPORAZUM IZMEĐU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I VIJEĆA MINISTARA REPUBLIKE ALBANIJE O UZAJAMNOJ POMOĆI U SLUČAJU KATASTROFA I VELIKIH NESREĆA

Vlada Republike Hrvatske
i
Vijeće ministara Republike Albanije

(u daljnjem tekstu: „ugovorne stranke“), uvjereni u nužnost suradnje između dviju zemalja, u cilju olakšavanja međusobne pomoći u slučaju katastrofa i velikih nesreća,

SPORAZUMJELI SU SE KAKO SLIJEDI:

Članak 1.

Predmet Sporazuma

Ovim Sporazumom utvrđuju se uvjeti za dobrovoljnu pomoć u slučaju katastrofa i velikih nesreća, koja se pruža na zahtjev upućen diplomatskim putem ili na zahtjev nadležnih tijela ugovornih stranaka navedenih u stavku 1. članka 3. ovog Sporazuma, upućivanjem postrojbi za pružanje pomoći ili pojedinaca poslanih radi pružanja pomoći ili slanjem materijalnih dobara pomoći ili informacija.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ovog Sporazuma:

- „*katastrofa ili velika nesreća*“ označava događaj koji je već nastupio ili koji prijeti, koji je djelomice ili u cijelosti izvan kontrole, vremenski i prostorno ograničen, i koji nastaje u vezi s radom nekog tehničkog postrojenja, razarajućim prirodnim silama ili postupanjem s ili prijevozom opasnih tvari, i može ugroziti život i zdravlje ljudi ili životinja, predstavlja prijetnju za okoliš i imovinu, i može dovesti do značajnih gospodarskih gubitaka ili ekoloških šteta, a za čije savladavanje nisu dovoljne vlastite snage pogođene ugovorne stranke;
- „*država primateljica*“ označava ugovornu stranku, čija su nadležna tijela navedena stavku 1. članka 3. ovog Sporazuma zatražila pomoć druge ugovorne stranke;
- „*država šiljateljica*“ označava ugovornu stranku, čija nadležna tijela navedena u stavku 1. članka 3. ovog Sporazuma udovoljavaju zahtjevu druge ugovorne stranke za pomoć;
- „*oprema*“ označava materijale, posebice tehničke uređaje, prometna sredstva, službene pse za spašavanje i dobra za vlastite potrebe;
- „*materijalna dobra pomoći*“ označava sredstva, koja su određena za besplatno davanje pogođenom stanovništvu na državnom području države primateljice;
- „*postrojbe za pružanje pomoći*“ označava specijalizirane civilne ili vojne postrojbe opremljene s odgovarajućom opremom i materijalnim dobrima za pružanje pomoći, koje je odredila država šiljateljica;
- „*pojedinci poslani radi pružanja pomoći*“ označava jednu ili više osoba opremljene s odgovarajućom opremom i materijalnim dobrima pomoći, prema specifikaciji države šiljateljice.

Članak 3.

Nadležna tijela

- (1) Neovisno o upućivanju zahtjeva za pomoć diplomatskim putem sukladno članku 1. ovog Sporazuma, o slanju i primanju zahtjeva za pružanje pomoć, kao i o drugim oblicima suradnje sukladno ovom Sporazumu odlučuju sljedeća tijela:
 - za Republiku Hrvatsku: Državna uprava za zaštitu i spašavanje;
 - za Republiku Albaniju: Ministarstvo unutarnjih poslova.

- (2) Ugovorne stranke obavještavaju jedna drugu, diplomatskim putem, o adresama i brojevima telekomunikacijskih veza tijela navedenih u stavku 1. ovog članka, kao i o njihovim kontaktnim točkama. Kontaktne točke dostupne su u svako doba.
- (3) Tijela ugovornih stranaka navedena u stavku 1. ovog članka ovlaštena su u provedbi ovog Sporazuma uspostaviti izravne veze.
- (4) Ugovorne stranke obavještavaju jedna drugu odmah i bez odgode o bilo kakvim promjenama koje se odnose na nadležnost tijela navedenih u stavku 1. ovog članka.

Članak 4.

Vrsta i opseg pomoći

- (1) Pomoć se može pružiti intervencijom postrojbi za pružanje pomoći ili pojedinaca poslanih radi pružanja pomoći, slanjem materijalnih dobara pomoći ili na bilo koji drugi prikladan način, pri čemu vrstu i opseg pomoći dogovaraju tijela navedena u stavku 1. članka 3. ovog Sporazuma tijekom samog pružanja pomoći.
- (2) Zahtjev za pomoć podnosi se na engleskom jeziku.
- (3) Postrojbe za pružanje pomoći mogu se koristiti za suzbijanje požara, nuklearnih i kemijskih opasnosti kao i drugih katastrofa i velikih nesreća, a posebice za pružanje medicinske pomoći, za provođenje akcija spašavanja i izvlačenja unesrećenih te drugih akcija pružanja pomoći. Te postrojbe moraju biti odgovarajuće obučene i raspolagati potrebnom opremom.
- (4) Prijevoz postrojbi za pružanje pomoći ili pojedinaca poslanih radi pružanja pomoći, prijevoz opreme i materijalnih dobara pomoći može se izvršiti kopnenim, zračnim ili vodenim putem.

Članak 5.

Prelazak državne granice i boravak

- (1) Radi omogućavanja brže i djelotvornije pomoći ugovorne stranke će formalnosti prilikom granične kontrole svesti na najmanju moguću mjeru.
- (2) Za vrijeme pružanja pomoći pripadnici postrojbe za pružanje pomoći mogu boraviti bez radnih dozvola i bez dozvola boravka na državnom području države primateljice, dok će se formalnosti za prelazak granice svesti na najmanju moguću mjeru u skladu s nacionalnim zakonodavstvom države primateljice. Voditelj postrojbe za pružanje pomoći mora na zahtjev predložiti ispravu koja dokazuje njegov položaj i zadaću u pružanju pomoći, kao i popis članova postrojbe za pružanje pomoći, pri čemu obje isprave moraju biti na jeziku države primateljice ili na engleskom jeziku.
- (3) Pripadnici postrojbe za pružanje pomoći ovlašteni su na državnom području države primateljice nositi odoru, ukoliko je ona dio uobičajene opreme. Postrojba za pružanje pomoći države šiljateljice ovlaštena je na svojim vozilima koristiti vlastite oznake na državnom području države primateljice.

Članak 6.

Prijevoz opreme i materijalnih dobara pomoći preko državne granice

- (1) Ugovorne stranke olakšat će uvoz i izvoz opreme i materijalnih dobara pomoći.
- (2) Voditelj postrojbe za pružanje pomoći dužan je tijelima za nadzor državne granice i carinskim tijelima države primateljice prilikom ulaska na njezino državno područje, predložiti samo popis opreme i materijalnih dobara pomoći koji se prenose preko državne granice, i to na jeziku države primateljice ili na engleskom jeziku.
- (3) Pripadnici postrojbe za pružanje pomoći ili pojedinci poslani radi pružanja pomoći ne smiju osim opreme i materijalnih dobara pomoći nositi bilo kakvu drugu robu. Oni ne smiju unositi ni vatreno oružje ni streljivo na državno područje države primateljice.
- (4) Ograničenja ili zabrane koja se primjenjuju u prekograničnom robnom prometu ne primjenjuju se na opremu i materijalna dobra pomoći. Ukoliko oprema i materijalna dobra pomoći nisu potrošeni ili uništeni, oni se ponovo iznose iz države primateljice. Oprema koja je ostavljena kao materijalno dobro pomoći treba biti navedena po svojoj vrsti i količini i prijavljena nadležnom tijelu države primateljice navedenom u stavku 1. članka 3. ovog Sporazuma koje traži pomoć, koje o tome obavještava carinsko tijelo.
- (5) Odredbe stavka 2. ovog članka primjenjuju se i na uvoz opojnih droga i psihotropnih tvari u državu primateljicu i povrat nepotrošenih količina tih tvari u državu šiljateljicu. Ovaj robni promet ne smatra se uvozom i izvozom u smislu međunarodnih ugovora o opojnim drogama i psihotropnim tvarima. Opojne droge i psihotropne tvari mogu se nositi samo za hitne medicinske potrebe i može ih u medicinske svrhe upotrijebiti samo kvalificirano liječničko osoblje prema propisima ugovorne stranke kojoj pripada postrojba za pružanje pomoći ili pojedinac poslan radi pružanja pomoći. Količine opojnih droga i psihotropnih tvari koje su potrošene bit će unesene u statistike o njihovoj potrošnji države šiljateljice.
- (6) Ugovorne stranke omogućavaju, na načelu uzajamnosti, privremeni uvoz opreme bez naplate. Ta se oprema kao i materijalna dobra pomoći oslobađa carina na uvoz, poreza i drugih primjenjivih naplata.

Članak 7.

Korištenje letjelica

- (1) Letjelice se mogu koristiti za brzi razmještaj postrojbi za pružanje pomoći u skladu sa stavkom 4. članka 4. ovog Sporazuma kao i za druge vrste neposredne pomoći.
- (2) Ugovorne stranke su suglasne da letjelice koje se koriste sukladno stavku 1. ovog članka, a polijeću s državnog područja druge ugovorne stranke, mogu letjeti preko njezinog državnog područja, polijetati i slijetati i izvan međunarodnih zračnih luka i registriranih pista za uzlijetanje i slijetanje.
- (3) Korištenje letjelica prilikom akcija pružanja pomoći mora se bez odgode prijaviti nadležnom tijelu za kontrolu zračne plovidbe pozivajući se na ovaj Sporazum, sa svim točnim podacima o vrsti i registarskoj oznaci letjelice, posadi, teretu, vremenu polijetanja, predviđenoj ruti leta i mjestu slijetanja.

- (4) U tu svrhu:
 - (a) članak 5. ovog Sporazuma primjenjuje se na posadu i postrojbe za pružanje pomoći koje se prevoze letjelicom;
 - (b) članak 6. ovog Sporazuma primjenjuje se na letjelice i drugu opremu i materijalna dobra pomoći u letjelici.
- (5) Ukoliko u stavcima 2. i 3. ovog članka nije drugačije određeno, primjenjuju se propisi o zračnoj plovidbi ugovornih stranaka.
- (6) Korištenje vojnih letjelica podliježe odobrenju države primateljice.

Članak 8.

Koordinacija i rukovođenje akcijama pružanja pomoći

- (1) Koordinacija i vođenje akcija spašavanja i pružanja pomoći odgovornost je tijela države primateljice.
- (2) Nalozi postrojbama za pružanje pomoći države šiljateljice izdaju se isključivo zapovjednicima, koji će potom dati upute pripadnicima svojih postrojbi.
- (3) Tijela države primateljice u okviru svoje nadležnosti pružaju zaštitu i potrebnu pomoć postrojbama za pružanje pomoći države šiljateljice ili pojedincima poslanim radi pružanja pomoći.

Članak 9.

Troškovi intervencija

- (1) Država šiljateljica nema pravo na naknadu troškova pomoći od države primateljice. To vrijedi i za troškove koji nastanu uslijed uporabe, oštećenja ili gubitka opreme.
- (2) Stavak 1. ovog članka ne primjenjuju se u slučaju potpunog ili djelomičnog povrata troškova pomoći. Država šiljateljica ima prednost kod povrata.
- (3) Država primateljica snosi troškove pružanja pomoći koju na njezin zahtjev pruže pravne ili fizičke osobe posredovanjem države šiljateljice.
- (4) Za vrijeme trajanja akcije pomoći u državi primateljici, država primateljica, po potrebi i o svom vlastitom trošku, osigurava postrojbama za pružanje pomoći i pojedincima poslanim radi pružanja pomoći države šiljateljice, logističku podršku, uključujući i prvu pomoć.

Članak 10.

Naknada štete i odšteta

- (1) Svaka ugovorna stranka odriče se svakog zahtjeva za naknadu štete prema drugoj ugovornoj stranci ili njenim pojedincima poslanim radi pružanja pomoći koji se odnosi na:
 - (a) štetu koju su prouzročili pojedinci poslani radi pružanja pomoći prilikom ispunjavanja svojih zadaća;
 - (b) štete kao što su tjelesna povreda, oštećenje zdravlja ili smrt pojedinca poslanog radi pružanje pomoći, a koje su nastale prilikom ispunjavanja njihovih zadaća.To se ne primjenjuje na slučajeve kada je šteta prouzročena namjerno ili zbog grube nepažnje.
- (2) Ako pojedinac kojega je poslala država šiljateljica radi pružanja pomoći prilikom ispunjavanja svojih zadaća na državnom području države primateljice prouzroči štetu trećoj stranci, država primateljica bit će odgovorna za takvu štetu prema pravnim propisima koji se primjenjuju u slučaju kada štetu prouzroči njezini državljani prilikom obavljanja zadaća pružanja pomoći.
- (3) Država primateljica nema pravo na odštetu od države šiljateljice ili od pojedinaca koje je država šiljateljica poslala radi pružanja pomoći. Ako pojedinac kojeg je poslala država šiljateljica radi pružanja pomoći prouzroči štetu trećoj strani namjerno ili zbog grube nepažnje, tada država primateljica može ostvariti svoje pravo na naknadu štete od države šiljateljice.
- (4) Ugovorne stranke usko surađuju u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvima kako bi olakšale ostvarivanje prava na naknadu štete ili odštetu. Ugovorne stranke posebice razmjenjuju sve dostupne informacije o svim slučajevima štete u smislu ovog članka.

Članak 11.

Telekomunikacijske veze

Tijela navedena u stavku 1. članka 3. ovog Sporazuma poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurala pouzdane telekomunikacijske veze za potrebe postrojbi za pružanje pomoći na samom mjestu akcija.

Članak 12.

Prestanak akcija pružanja pomoći

Postrojbe za pružanje pomoći ili pojedinci poslani radi pružanja pomoći obustavljaju svoje aktivnosti kada to odredi država primateljica; u suprotnom njihove aktivnosti prestaju nakon ispunjenja zadaća.

Članak 13.

Daljnji oblici suradnje

- (1) Ugovorne stranke surađuju u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvima, a posebice:

- (a) u cilju sprječavanja i smanjenja posljedica katastrofa ili velikih nesreća razmjenom znanstvenih podataka i organiziranjem sastanaka, istraživačkih programa, stručnih seminara i vježbi pružanja pomoći na državnim područjima ugovornih stranaka;
 - (b) u cilju razmjenjivanja podataka o opasnostima i štetama koje mogu nastati i koje mogu ugroziti i državno područje druge ugovorne stranke. Međusobna razmjena informacija uključuje i dostavljanje utvrđenih mjernih vrijednosti.
- (2) Odgovarajuće odredbe ovog Sporazuma primjenjuju se i na suradnju u području obuke te provođenja zajedničkih vježbi sukladno stavku 1. ovog članka.
- (3) Suradnja u području izobrazbe može se odvijati posebice:
- (a) u obliku stručnih sastanaka;
 - (b) sudjelovanjem na stručnim seminarima.
- (4) Troškovi nastali u okviru suradnje u području obrazovanja obračunavaju se kako slijedi:
- (a) ugovorna stranka koja upućuje polaznike snosi njihove putne troškove kao i troškove njihovog povratka u slučaju bolesti ili smrti,
 - (b) ugovorna stranka koja organizira stručne skupove navedene u stavku 3. ovog članka snosi troškove prehrane i smještaja, kao i troškove medicinske prve pomoći.

Članak 14.

Stalni zajednički odbor

- (1) Za potrebe provedbe ovog Sporazuma ugovorne stranke osnivaju Stalni zajednički odbor koji se sastoji od predstavnika Republike Hrvatske i Republike Albanije. Obje ugovorne stranke imaju jednak broj članova u Stalnom zajedničkom odboru, a najmanje tri. Ugovorne stranke će obavijestiti jedna drugu o osobama koje su imenovane supredsjedateljima Stalnog zajedničkog odbora, diplomatskim putem.
- (2) Zadaće Stalnog zajedničkog odbora su:
- organiziranje aktivnosti koje proizlaze iz Sporazuma i rješavanje konkretnih tehničkih problema povezanih s ovim Sporazumom;
 - određivanje načina održavanja veza i međusobnog obavještanja;
 - izrada poslovnika.
- (3) Stalni zajednički odbor može, po potrebi, osnovati pododbor s odgovarajućim profilom za provedbu pojedinih zadataka koje obuhvaća suradnja, a pritom se može iskoristiti i pomoć drugih stručnjaka.
- (4) Stalni zajednički odbor sastaje se po potrebi, a najmanje jedanput u dvije godine naizmjenice na državnom području Republike Hrvatske i Republike Albanije.

Članak 15.

Rješavanje sporova

Svi sporovi koji mogu proizaći iz primjene ili tumačenja ovog Sporazuma, koje tijela iz stavka 1. članka 3. ovog Sporazuma ne mogu izravno riješiti, riješit će se diplomatskim putem.

Članak 16.

Odnos prema drugim međunarodnim ugovorima

Ovaj Sporazum ne utječe na obveze ugovornih stranaka koje proizlaze iz drugih međunarodnih ugovora koji ih obvezuju.

Članak 17.

Završne odredbe

- (1) Ovaj se Sporazum sklapa na neodređeno vrijeme.
- (2) Ovaj Sporazum privremeno se primjenjuje od datuma njegovog potpisivanja, a stupa na snagu datumom primitka posljednje pisane obavijesti kojom ugovorne stranke obavještavaju jedna drugu, diplomatskim putem, o ispunjenju njihovih unutarnjih pravnih uvjeta potrebnih za stupanje na snagu ovog Sporazuma.
- (3) Ovaj se Sporazum može u svako doba okončati, pisano, diplomatskim putem. U tom slučaju ovaj Sporazum prestaje šest mjeseci nakon datuma kada je druga ugovorna stranka primila obavijest o njegovom okončanju.

SASTAVLJENO u Dubrovniku, dana 7. listopada 2011. u dva izvornika, svaki na hrvatskom, albanskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je engleski tekst.

**Za Vladu
Republike Hrvatske**

Damir Trut, v.r.
ravnatelj Državne uprave za zaštitu i spašavanje

**Za Vijeće ministara
Republike Albanije**

Alfred Olli, v.r.
pomoćnik ministra unutarnjih poslova

Članak 3.

Provedba ovoga Zakona u djelokrugu je središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove zaštite i spašavanja.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, Sporazum iz članka 1. ovoga Zakona, nije na snazi već se privremeno primjenjuje od datuma potpisivanja, te će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti u skladu s odredbom članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u "Narodnim novinama".

KLASA:
URBROJ:
Zagreb,

Predsjednik Hrvatskoga sabora

Boris Šprem

OBRAZLOŽENJE

U članku 1. Prijedloga Zakona Hrvatski sabor potvrđuje Sporazum između Vlade Republike Hrvatske i Vijeća ministara Republike Albanije o uzajamnoj pomoći u slučaju katastrofa i velikih nesreća, sukladno članku 140. stavku 1. Ustava Republike Hrvatske ("Narodne novine", broj 85/2010 - pročišćeni tekst), te članku 18. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora ("Narodne novine", broj 28/96), na temelju kojih odredaba Hrvatski sabor potvrđuje međunarodne ugovore vojne i političke naravi, a riječ je o Sporazumu čije je izvršenje od bitnog utjecaja za sigurnost Republike Hrvatske.

U članku 2. sadržan je tekst Sporazuma u izvorniku na hrvatskom jeziku.

U članku 3. uređuje se koje je središnje tijelo državne uprave nadležno za provedbu predmetnog Sporazuma.

U članku 4. uređuje se da Sporazum između Vlade Republike Hrvatske i Vijeća ministara Republike Albanije o uzajamnoj pomoći u slučaju katastrofa i velikih nesreća nije na snazi na dan stupanja na snagu Zakona već se privremeno primjenjuje od datuma potpisivanja, te će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti nakon njegova stupanja na snagu u skladu s člankom 30. stavkom 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

U članku 5. uređuje se stupanje na snagu Zakona.